

deres helbred alvorligt forringet, når der strejkes inden for sygehusvæsenet.

Vi må med andre ord finde en mere civiliseret måde at løse arbejdsmarkedskonflikter på, en mere menneskelig og en mere værdig måde. Strejke var engang et nyttigt våben i kampen mod arbejdsgiverne. Jeg er på det nærmeste ved at sige, at det hører faktisk fortiden til. En ny måde at løse arbejdsstridigheder på, især på særlig følsomme områder for samfundet, ville blive til glæde for alle parter i en konflikt, og det kunne måske ske via et voldgiftssystem. Det, synes vi fra Kristeligt Folkepartis side er en debat, som er nødvendig at tage, også i kølvandet på dette års sygeplejerskekonflikt.

Mens der fortsat er fokus på børnefamilierne i den offentlige debat, så er regeringen, synes jeg, på det område forholdsvis tavs. Når vi også i afslutningsdebatten i dag har stillet spørgsmål, ikke mindst til Socialdemokratiet herom, så er det ikke, fordi vi fra Kristeligt Folkepartis side mener, at børnefamilierne skal forgyldes og sættes op på en piedestal. Det handler ikke om, at børnefamilierne er en gruppe af økonomisk socialt svage mennesker.

Det handler mere om, at børnefamilierne i virkeligheden er samfundets byggesten. Børnene er den base, som vi skal bygge fremtidens samfund på, og derfor er det vigtigt, at vi giver det enkelte barn de bedste muligheder for at udvikle sig. Og vi må arbejde frem imod, at de muligheder findes i familierne, og de bør være deres trygge ramme om børnenes hverdag.

Det er også baggrunden for, at vi i denne her folketingssamling har fremlagt tre beslutningsforslag, som vil kunne forbedre børnefamiliernes vilkår og give mulighed for at få børnefamiliernes arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen. Det gælder vores forslag om ret til deltidsarbejde, om en pasningsydelse til de forældre, der helt eller delvis passer deres børn selv og også har muligheden for at få deltidspladser til deltidsbetaling i daginstitutionerne. Vi håber, at regeringen snart spiller ud på det område og i hvert fald som minimum på det område, der vedrører mere fleksible orlovsordninger, for det har sandelig ligget i pipelinen længe.

Jeg vil godt nævne forsvarsforliget, som er kommet i hus. Et forlig, som vi fra Kristeligt Folkepartis side også er tilfredse med, fordi det danske forsvar nu bliver effektiviseret og omstillet til i højere grad at kunne udføre de internationale opgaver, det desværre nok også frem-

over bliver nødvendigt at Danmark yder bidrag til, fordi verden jo desværre ikke er blevet mere fredelig i de senere år. Det er en nødvendig omstilling, der er lagt op til med forsvarsforliget, og det er en omstilling, som betyder, at vi får en ny struktur, som kan klare nye tider og nye opgaver.

Det indgår derfor også i forliget, at der skal nedlægges seks kaserne, og hvor smerteligt det end kan være for de lokalsamfund, det går ud over, så bliver vi nødt til at se i øjnene, at det ikke er holdbart at opretholde så mange kaserne i et land af Danmarks størrelse og med det behov, forsvaret har i dag.

Jeg vil godt benytte anledningen omkring forsvarsforliget til også at takke regeringen for det samarbejde, vi har haft på det område, men altså også på andre områder i det forgangne år.

Med vort forslag om en værdikommission, som har været til endelig afstemning i dag, har vi fra Kristeligt Folkeparti forsøgt at sætte fokus på de fælles værdier. Og jeg tror, at en af grundene til, at vores fornemmelse for betydningen af det fælles liv er blevet svagere, faktisk er, at vi ikke mere har et så veldefineret fælles værdigrundlag.

Vi forstår i dag i langt højere grad os selv som enkeltindivider i stedet for som medlemmer af et fællesskab. Det er en ulykke for vores samfund, at det i virkeligheden i så høj grad er blevet individualiseret. Singlekulturen er over os. Stadig flere danskere bor alene. Stadig flere danskere vælger bevidst at tage ansvaret alene for dem selv og deres eget liv uden at være afhængig af andre eller forpligtet af et ansvar for medmennesket. Men vi har alle sammen et dybt behov for fællesskab.

Politisk er udfordringen at skabe gode rammer for fællesskabet. Derfor er det så vigtigt at give familien gode muligheder for at udfolde sig. Derfor skal vi også lægge tingene sådan til rette, at andre nære fællesskaber bliver styrket på en sådan måde, at der bliver plads til alle i fællesskabet. Det er den fælles udfordring for Folketingets partier, og det vil det også være i den kommende folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Jann Sjursen sagde et par ting om Kosovakonflikten, som bringer mig herop. Den ene ting, som hr. Sjursen sagde, var, at der ikke var andre muligheder end bomber, og der bliver jeg jo nødt til at insistere på, at der var en anden